

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY (C)

LECTURA PRIMERA Am 8:4-7

Lectura de la profecia d'Amós

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.»

El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

SALM RESPONSORIAL 112:1'2, 4'6, 7-8 (R.: 1a i 7 b)

Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Sigui beneït el nom del Senyor,
ara i per tots els segles.

El Senyor és excels, als ulls de tots els pobles,
la seva glòria s'eleva més enllà del cel.
Qui és com el Senyor en nostre Déu?
Té molt amunt el seu tron,
i des d'allí s'inclina
per veure el cel i la terra. **R.**

Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos,
els poderosos del seu poble. **R.**

LECTURA SEGONA 1Tm 2:1-8

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu

Primer que tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súplices i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestedat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoniatge sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

EVANGELI Lc 16:1-13

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: [«A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: “Què és això que sento dir de tu? Dóna'm compte de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns”. L'administrador va pensar: “Què podré fer ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; per anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdre l'administració”.

I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer, li digué: “Quant deus al meu amo?”. Ell li contestà: “Cent bidons d'oli”. Li digué: “Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta”. A un altre li figué: “I tu, ¿quant deus?”. Li contestà: “Cent sacs de blat”. Li diu: “Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta”.»

I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum.

I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva.]

L'home que és fidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, ¿qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, ¿qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»